

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2140

Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ (Λουκ. 13,10-17)
9 Δεκεμβρίου 2018

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Μήπως εἶσαι αἰχμάλωτος;

«Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές» (Λουκ. 13,11)

Αἰχμάλωτος! Νά μία λέξις, ἀγαπητοί μου, τὴν ὁποία τὰ τελευταῖα χρόνια συχνὰ ἀκοῦμε στὰ δελτία εἰδήσεων ἢ βλέπουμε στὶς στήλες τῶν ἐφημερίδων, ἐξ αἰτίας τῶν διαφορῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ πολεμικῶν συγκρούσεων σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ πλανήτου.

Ἡ φλόγα τοῦ **πολέμου**, σὰν νὰ ὑπάρχη κάποιος εἰδικὸς **θερμαστής** (ἔτσι λέγεται ὁ ἐργάτης ποὺ συντηρεῖ τὴ φωτιά στὴν ἐστία τοῦ λέβητος, εἴτε σὲ ἐργοστάσια εἴτε ὀπουδήποτε ἄλλου), καίει διαρκῶς. Λὲς καὶ ὑπάρχει ἕνας ἐντεταλμένος ποὺ ἐπιμελῶς τροφοδοτεῖ τὴ φωτιά τῆς ἐνόπλου συρράξεως, κι αὐτὴ δυστυχῶς ἀναρριπίζεται κάθε τόσο, καὶ φουντώνει, καὶ δὲν παύει νὰ καίη ἐπὶ χρόνια τώρα. Φαίνεται ὅτι τὰ ἐργοστάσια ποὺ παράγουν πολεμικὸ ὑλικὸ βρίσκουν ἔτσι ἐπικερδεῖς εὐκαιρίες καὶ νέους ἀγοραστὰς, ὥστε νὰ διοχευτεῦσουν τὴν παραγωγή τους καὶ ν' αὐξάνουν διαρκῶς τὶς πωλήσεις τους. Ἴδου λοιπὸν πῶς ἡ φωτιά τοῦ πολέμου διατηρεῖται ἀσβηστη καὶ γιατί, ἐὰν συμβῆ κάποτε σὲ ἕνα μέτωπο νὰ σβῆση, ἀνάβει ἀμέσως σὲ κάποιον ἄλλο. Εἶνε φρικτὸ κάποιον, μὲ τὸν ἀποτρόπαιον θάνατον πλήθους ἄλλων, θυμάτων τῆς κερδοσκοπίας τους, αὐτοὶ νὰ πλουτίζουν! Ἄλλ' ἂς ἐπανέλθουμε στοὺς αἰχμαλώτους, διότι ἡ κατάστασί τους εἶνε διδακτικὴ.

Τὰ κατὰ καιροὺς ἀνακοινωθέντα τῶν στρατηγείων τῶν ἐκατέρωθεν διαμαχομένων προβάλλουν μὲ καύχησι τὶς ἐπιτυχίες τους· κ' ἐμεῖς ἀκοῦμε κάθε τόσο, ὅτι οἱ δυνάμεις τους συνέλαβαν τόσοσους ἢ τόσοσους αἰχμαλώτους ἀπὸ τὴν ἀντίθετη παράταξι. Οἱ ταλαίπωροι αὐτοὶ **αἰχμάλωτοι** κρατοῦνται σὲ ἰδιαίτερους χώρους συγκεντρώσεως καὶ φρουροῦνται αὐστηρά· ἐκεῖ ἀφοπλίζονται, ἀπομονώνονται καὶ ζοῦν μιὰ ζωὴ στερήσεων, στενοχώριας, θλίψεως, βασάνων, μαρτυρίου πολλὰς φορές.

Δὲν μποροῦν νὰ κινηθοῦν, νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν πατρίδα τους, μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους τους.

Παλαιότερα, ὅταν τὸ ἄγριο αἶσθημα τῆς ἐκδικήσεως κόχλαζε στὰ στήθη τῶν διαμαχομένων, ἡ **ζωὴ** τῶν αἰχμαλώτων κρεμόταν ἀπὸ τὶς διαθέσεις τοῦ ὄχλου· ὅλο τὸ μῖσος, ποὺ οἱ ἐχθροὶ ἔτρεφαν ἐναντίον τοῦ ἀντιπάλου ἔθνους, ξεσποῦσε πάνω στοὺς δυστυχεῖς αἰχμαλώτους μὲ διάφορα μέτρα σκληρά, ἄγρια, ἀπάνθρωπα. Καὶ τόση ἦταν ἡ φρίκη ποὺ προξενοῦσε στὶς ψυχὰς τῶν μαχομένων στρατιωτῶν ἡ λέξις **αἰχμαλωσία**, ὥστε πολλοὶ μαχηταί, σκεπτόμενοι τὸ ἐνδεχόμενον νὰ συλληφθοῦν αἰχμάλωτοι, προτιμοῦσαν τὸν **ἐντιμον θάνατον** στὸ πεδίο τῆς μάχης παρὰ τὴν αἰχμαλωσία.

* * *

Ἀλλὰ γιατί σήμερα σὰς ὁμιλῶ γιὰ πολέμους καὶ αἰχμαλώτους; τί σχέσι ἔχουν αὐτὰ μὲ τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας; Αὐτά, ἀγαπητοί μου, εἶνε μία βοηθητικὴ εἰκόνα. Ἀπὸ τὴν **εἰκόνα** λοιπὸν τοῦ αἰχμαλώτου καὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἂς ἔλθουμε τώρα σὲ μιὰ **πραγματικότητα**, ἡ ὁποία δὲν εἶνε λιγώτερον ὀδυνηρὴ.

Δυστυχησμένοι οἱ αἰχμάλωτοι. Πιὸ δυστυχησμένοι ὅμως ἀπ' τοὺς αἰχμαλώτους αὐτοὺς τῶν πολέμων εἶνε **οἱ ἁμαρτωλοὶ**. Αὐτοὶ εἶνε οἱ πιὸ τραγικοὶ αἰχμάλωτοι, γιὰ τοὺς ὁποίους ἀξίζει καὶ πρέπει νὰ χύσῃ κανεὶς δάκρυα.

Αἰχμάλωτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ. **Τίνος;** Τῶν **ἐλαττωμάτων**, τῶν **κακιῶν**, τῶν **παθῶν**, τοῦ **σατανᾶ**· γιὰτὶ πίσω ἀπ' αὐτὰ κρύβεται ὁ σατανᾶς. Naί, αὐτὸς διεξάγει πόλεμον ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου. Θέλει νὰ αἰχμαλωτίσῃ ὄχι ἀπλῶς τὸ σῶμα του, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴ του. Καὶ ἐδῶ εἶνε ὁ σοβαρώτερος κίνδυνος.

Ἡ πιὸ φοβερὴ ἀπ' ὅλες τὶς αἰχμαλωσίες εἶνε ἡ **αἰχμαλωσία τῆς ψυχῆς**, ἡ ὑποδούλωσις δηλαδὴ τοῦ πνεύματος στὶς κατώτερες ὀρ-

μές και ἐπιθυμίες μας. Τὸ σῶμα μπορεῖ νὰ συλληφθῆ, νὰ δεθῆ, νὰ περιορισθῆ, νὰ ριχθῆ στὴ φυλακὴ· ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ ψυχὴ δὲν ὑποτάσσεται στὴ βία τῆς ἁμαρτίας καὶ στὶς ἐπιταγὲς τῶν παθῶν, ὁ ἄνθρωπος στὴν πραγματικότητα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐλεύθερος. Τὰ κρατητήρια, τὰ κάγκελλα τῶν φυλακῶν καὶ οἱ χειροπέδες δεσμεύουν τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὴν ψυχὴ τὴν ἀφήνουν ἄθικτη. Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ περιορίσῃ τὴ ζωὴ καὶ τὶς κινήσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ πνευματικοῦ μας κόσμου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ὅταν τοὺς ἐπιαναν καὶ τοὺς ἔρριχναν στὶς φυλακές, σωματικὰ ἦταν αἰχμάλωτοι τῶν τυράννων τους, ψυχικὰ ὅμως ἦταν ἐλεύθεροι· τὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς τους μεταβαλλόταν σὲ ναό, ὅπου ὁ Χριστὸς λατρευόταν πιὸ θερμὰ καὶ πιὸ φλογερὰ ἀπ' ὅ,τι στοὺς σημερινούς μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς τῶν χριστιανῶν. Ὅπως ἐξιστορεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς στὶς Πράξεις τῶν ἀποστόλων, οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Σίλας δὲν σταμάτησαν καὶ ἔγκλειστοι στὴ φυλακὴ τῶν Φιλίππων καὶ αὐστηρὰ φρουρούμενοι νὰ λατρεύουν τὸν Κύριο, νὰ ἀντηχῆ τὴ νύχτα ἡ φυλακὴ ἀπὸ τοὺς ὕμνους καὶ ν' ἀκοῦνε οἱ ἄλλοι κρατούμενοι· «κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι» (Πράξ. 16,25).

Ὅσο λοιπὸν ἡ ψυχὴ παραμένει ἀδέσμευτη καὶ ἀδούλωτη, ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἐλεύθερος, κάτω ἀπὸ ὅποιεσδήποτε ἐξωτερικὲς συνθήκες καὶ ἂν βρίσκεται. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ψυχὴ –ποὺ αὐτὴ εἶνε ὁ κυρίως ἄνθρωπος– ἀρχίσῃ νὰ ὑποχωρῆ στὶς κακίες καὶ νὰ δεσμεύεται ἀπὸ τὰ πάθη, τότε ἀρχίζει ἡ ὑποδούλωσις, ἡ πραγματικὴ αἰχμαλωσία. **Ὁ δούλος τῶν παθῶν** δὲν εἶνε ἐλεύθερος ἄνθρωπος, εἶνε ἓνας αἰχμάλωτος. Σὰν σκυλάκι σέρνεται καὶ ὁδηγεῖται δεμένος μὲ τὴν ἀλυσίδα τοῦ φοβεροῦ τυράννου, τοῦ πάθους του. Μέσα στὴν ψυχὴ του στρογγυλοκάθεται καὶ θρονιαζέται ὁ σατανᾶς· αὐτὸς κρατᾶει πλέον τὰ γκέμια τῆς ψυχῆς του· ὅ,τι κάνει, ὅλα γίνονται κατὰ τὴ δικὴ του διαταγή. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὡς **αἰχμάλωτος τοῦ σατανᾶ**, ἐργάζεται σὰν σκλάβος στὰ καταναγκαστικὰ ἔργα τῆς κακίας. Εἶνε ὁ πιὸ ἀξιολύπητος ἀπ' ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους.

Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, ποὺ εἶνε μία περικοπή ἀπὸ τὸ 13ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, μιλάει γιὰ μία γυναῖκα ποὺ ὁ σατανᾶς τὴν εἶχε δέσει, ὥστε νὰ εἶνε 18 χρόνια διαρκῶς σκυμμένη στὴ γῆ καὶ νὰ μὴ μπορῆ καθόλου νὰ ἀνορθωθῆ· «ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῆψαι εἰς τὸ παντελές» (Λουκ. 13,11).

Ἄλλὰ ἓνας δούλος τῶν παθῶν καὶ αἰχμάλωτος τοῦ σατανᾶ βρίσκεται **σὲ ἀκόμη πιὸ δεινὴ θέσι καὶ ἀπὸ τὴ γυναῖκα αὐτὴ**· διότι αὐτὴ διατηροῦσε τὴν ἐλευθερίαν της, ἐνῶ αὐτὸς ὄχι.

* * *

Νὰ φοβηθοῦμε, ἀγαπητοί μου, τὴν αἰχμαλωσία αὐτὴν, ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἁμαρτία. Πλασθήκαμε ἐλεύθεροι, ἡ ἁμαρτία ὅμως δεσμεύει τὴν θεόδοτη ἐλευθερίαν μας καὶ μᾶς σκλαβώνει. Καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ πετᾶμε σὰν ἀετοὶ στὰ ὕψη τῆς ἀρετῆς, ἐμεῖς τώρα εἴμαστε κλεισμένοι μέσα στὰ κλουβιά τῆς κακίας.

Ἡ ψυχὴ αἰχμάλωτη! Δὲν ὑπάρχει ἐλεεινότερο θέαμα. Τί τὸ ὄφελος νὰ ἔνε τὸ σῶμα ἐλεύθερο, νὰ κινῆται ὅπου θέλει, νὰ κἀνη ταξίδια, ν' ἀνεβαίνει στὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ, νὰ ζημὲ ἀνέσεις σὲ ἀνάκτορα, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ψυχὴ ἀναστενάζει κάτω ἀπὸ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας, ὑπόδουλη στὸ σατανᾶ;

Θυμηθῆτε τὴν σύζυγο τοῦ Πετεφρῆ στὴν Αἴγυπτο (βλ. Γέν. κεφ. 39ο), τὴν αἰσχρὴ ἐκείνη γυναῖκα, ποὺ ζητοῦσε νὰ παρασύρῃ στὴν ἁμαρτία τὸν Ἰωσήφ, «τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα» (ὄκ. Μ. Δευτ.). **Ὁ Ἰωσήφ**, μολοντί δούλος, αἰχμάλωτος καὶ φυλακισμένος κατὰ τὸ σῶμα, εἶχε διατηρήσει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀδούλωτη· ἦταν ὁ ἀληθινὰ ἐλεύθερος, γιατί δὲν ἄφησε τὴν ἁμαρτία νὰ τὸν αἰχμαλωτίσῃ. Ἐνῶ **ἡ γυναῖκα τοῦ Πετεφρῆ**, μολοντί ἀφέντρα στὰ ἀνάκτορα, ἦταν ἐν τούτοις δούλη καὶ αἰχμάλωτη, γιατί τὸ αἰσχρὸ πάθος τὴν εἶχε ὑποδουλώσει μέχρι τέτοιου σημείου, ὥστε νὰ γίνῃ δούλη τοῦ δούλου της. Ὁ Ἰωσήφ ἐλεύθερος μέσ' στὶς φυλακές, αὐτὴ αἰχμάλωτη μέσ' στὰ ἀνάκτορα· ὁ δούλος κύριος καὶ αὐτοκράτωρ, κυρίαρχος ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, ἡ κυρία δούλη τοῦ πάθους της.

Ἀγαπητὲ ἀδελφέ! **Ἐξέτασε** καλὰ τὸν ἑαυτό σου, μήπως εἶσαι αἰχμάλωτος σὲ κάποιο ἐλάττωμα μικρὸ ἢ μεγάλο. Καὶ ἐὰν εἶσαι, μὴν ἀφήσῃς νὰ περνᾷ ὁ καιρὸς καὶ νὰ πληθύνωνται οἱ ἡμέρες τῆς αἰχμαλωσίας σου. Ζήλωσον «τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ῥωμ. 8,21), **ζήλεψε** τὴν ἔνδοξη ἐλευθερίαν ποὺ χαρίζει ὁ Θεὸς στὰ παιδιὰ του. **Τρέξε** στὸ Χριστό. Καὶ Ἐκεῖνος, ποὺ ἐλευθέρωσε σήμερον τὴν συγκύπτουσα ἀπὸ αἰχμαλωσία 18 ἐτῶν, εἶνε ὁ μόνος ποὺ **μπορεῖ νὰ ἐλευθερώσῃ κ' ἐσένα**, ὅσα χρόνια κι ἂν διετέλεσες ὑπὸ τὴν ἐξουσία τῆς ἁμαρτίας. Καὶ τότε θὰ εἶσαι πραγματικὰ ἐλεύθερος. Γιατὶ ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς, «ἐὰν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰω. 8,36).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**